

Úryvky z knihy Poselství minulosti – příběhy ze života pamětníků

Na začátku byl nápad paní profesorky Šárky Lesné. Zpříjemnit pobyt seniorům v Domově pokojného stáří setkáním se studenty klatovského gymnázia, kteří by se zajímali o jejich životní zážitky.

Oslovila jsem studenty své třídy - tehdy kvarty. Velmi mile mě překvapila ochota a spontánní zájem několika z nich ujmout se navrhovaného úkolu.

A tak po dobu několika měsíců **Sára Kaletová, Nela Martišová, Michala Poupová, Monika Poupová, Petra Baarová, Daniela Dolejší, Václav Volf a Johan Kučera** pravidelně navštěvovali ve svém volném čase Domov pokojného stáří a povídali si s jeho obyvateli, trpělivě naslouchali a pečlivě zaznamenávali jejich zážitky. Ze zdánlivě obyčejných vzpomínek sestavili pozoruhodné životní příběhy. Příběhy lidí, kteří své dětství, mládí, profesní i rodinný život prožili na pozadí historických událostí 20. století.

Pro klatovské gymnazisty jsou tato setkávání velmi cenná. Získávají nejen zajímavé informace, ale také neocenitelné zkušenosti – učí se citlivě komunikovat, trpělivě naslouchat, učí se vážit si moudrosti stáří.

Dagmar Protivová

Poděkování

Na závěr knihy "Poselství minulosti" bychom chtěli poděkovat naší třídní profesorce, paní Protivové, která nás do tohoto projektu zapojila. Máme za sebou již několik nezdařených pokusů, ona přesto nikdy neztratila naději a vždy nám byla pevnou oporou a pomocí. Nikdy neváhala vyjít nám s čímkoliv vstříc.

Obrovský dík patří paní profesorce Lesné, která ve svém volném čase navštěvuje Domov pokojného stáří v Klatovech a organizuje další záslužné činnosti, jako například náš projekt. Je to osoba, která se velice zajímá o dobro druhých, a za to si ji velmi ceníme.

Děkujeme i pracovníkům v Domově, neboť jsme je často zaneprazdňovali svými dotazy a oni nám vždy ochotně pomohli a poradili. Bez jejich vstřícné pomoci bychom to měli mnohem těžší.

A největší dík patří všem těm, o kterých tato kniha vlastně je. Jejich ochota ke spolupráci byla někdy až vyčerpávající, rozhovory byly obohacující pro obě strany. Všichni jsou to moc milí lidé, kteří se rádi sdílí, poskytli nám velké množství informací a hlavně dobré zkušenosti do života. Patří jim nevyslovitelný dík.

A v neposlední řadě děkujeme Vám, čtenářům, neboť máte podíl na tom, že historie nebude zapomenuta.

Děkujeme.

Sára, Nela, Monika, Michala, Pěťa, Danča, Johan a Vašek

Pár slov závěrem

Pár slov, o kterých si možná říkáte, že je můžete přeskočit. Pár slov, která pro vás možná nic neznamenaají, poděkování několika lidem, které stejně neznáte, pár dojmů, prostě několik „vypocených“ vět, napsaných „aby se neřeklo.“ Možná. Možná, ale možná ne. Možná je v tom mnohem víc. Chtěli bychom, abyste viděli, že naše spolupráce nebyla jen dějepisný projekt. Chtěli bychom sdílet aspoň kus z toho, co jsme v Domově získali.

Do projektu jsme se přihlásili z různých důvodů. Někdo pro dobrý pocit, někdo pro jedničku z dějepisu, někdo kvůli kamarádům nebo pro několik hodin, které nám díky projektu odpadly. Nikdo z nás nevěděl, do čeho jde. Když jsme poprvé přišli do Domova, někteří z nás si říkali: „*Pane Bože, kam jsem to vlezl? Vždyť to jsou starý babky, který mluvěj jen o tom, co je kde bolí.*“ Ale během času jsme poznali, jak moc jsme se mylili. **Stáří je studna moudrosti. Já vím, teď právě si říkáte: „Vždyť já vím.“ Nikoli, přáteli, nevíte. Čas strávený se starým člověkem je poklad, který málokdo objeví. Člověk, který zažil více než vy, vám vždy má co říct, vždy může poradit, protože on sám už své mládí prožil. Zdejší lidé vás vyslechnou a poučí, jsou ochotni vyprávět o svém životě, o všech radostech, láskách, utrpeních, jsou vděční za každou maličkost.**

Díky tomuto projektu jsme si uvědomili, jak moc je neznáme. Naše společnost na staré lidi zapomíná, každý je nejráději s vrstevníky a důchodce potkáváme jen náhodně. A dost často je přijímáme jen jako nutnou společnost, většinou zamračené a pro naši věkovou skupinu nepochopitelné. Žijeme vedle sebe, ale jako bychom zároveň žili v jiných světech. Kolik problémů by se vyřešilo, o kolik úsměvů by bylo více, kdybychom své světy propojili? Už jste někdy byli v domově důchodců? Už jste někdy poslouchali, jak někdo úplně cizí prožil svůj život? Je to potřeba, věřte nám.

Šli jsme do projektu s tím, že budeme získávat především informace o druhé světové válce, ale ve skutečnosti jsme získali mnohem více. Z cizích příběhů jsme načerpali tolik moudrosti, kolik bychom ve škole nikdy nemohli získat. Když si představíme, o co všechno bychom přišli, kdybychom se do projektu nepřihlásili, zdá se nám to až neuvěřitelné.

Já vím, zase si říkáte, že jsou to jen sladký řečičky. Nechápete to, protože žijete v jiném světě. Protože jste slepí vůči druhým, a ztrácíte ty nejdrahocennější poklady. A přitom by stačilo říct: „*Jak se dnes máte, paní Nováková?*“

Ve středu 26. února 2014 jsme výsledky projektu **“Živá historie 20. století”** představili v Domově pokojného stáří v Klatovech.

Úvodních slov se ujaly paní profesorky Šárka Lesná a Dagmar Protivová.

Čeká nás vystoupení houslistky Danči a představení 11 životních osudů.

Paní Černá se vystrojila na tuto slavnostní událost.

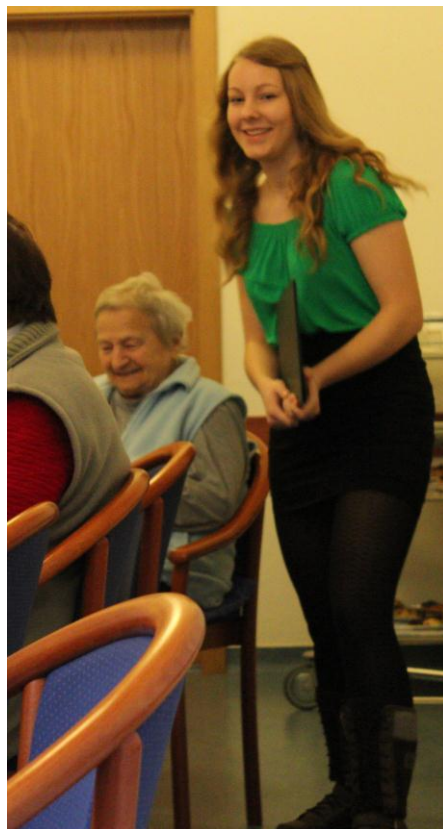
Daniela nás potěšila melodickými skladbami.

Všichni zaujatě poslouchají své vlastní příběhy.

Předávali jsme poděkování a obrázek na památku.

Paní Korcová si radostně četla poděkování.

Michala Poupová přednáší životní příběh paní Palečkové.

Vzpomínky a děkování byly velmi dojemné.

Slečna Sára soustředěně četla příběh paní Dvořákové.

Všechny obyvatelky Domova byly z akce nadšeny.

Flétnové hudební vystoupení slečny Sáry.

Nejvíce se líbila Vaškova dudácká muzika.

Tak brzy na shledanou!!!

